

One Is The Loneliest Number

"Can't you stop having sex for a minute? I'm talking here!"

Çift: Merlin/Arthur

Konu: Her gece bir nedimeyle gününü gün eden Arthur ve çarşafı temizlemekten bıkmış bir Merlin, ortaya çıkan bir kavga, kaçanlar, kovalananlar, mektuplar ve aşklar..

One Is The Loneliest Number

"Günaydın, kahvaltı-" Merlin kapıyı iterek içeri girer, dönüp kapatırken geride birileri bir şeyler feryat eder, genç adam da oraya dönerken çarşafı çekilir, birileri perdeleri çeker, Merlin öylece orada kalmış, dönerek tepsiyi kenara bırakır ve kapıyı açıp dışarı çıkar, hızlı adımlarla koridora gider..

~ S - Randy Spendlove - Happy Feet ~

"Arthur, günaydın, geç kaldın-" Merlin kıkırdamaları duyarken eli kapıda, oraya bakar, yatağın etrafında perdeler çekili, ama yatak sallanıyorken genç hizmetkar gözlerini devirir, öksürürken hareketler durur, Merlin konuşur

"Majesteleri sizi kahvaltıya bekliyor Lordum-" yatak birden daha da hareketlenir, Merlin dönerek dolaba gider, sırtı yatağa dönük, kıyafetleri çıkartmaya başlarken geride hızlı adımlar koşturur, kapıyı açıp çıkarken Merlin tüniği seçer, kenara koyarken ona bakmaz..

"Günaydın, kar düşmüş-" Merlin odanın halini görünce bir an donar, birilerinin Arthur'a saldırdığını düşünürken yerde kılıçlar, kıyafetler, genç adam yürüyerek yatağa ilerler, yavaşça kadife cibinliği çekerken içerideki durumu görünce hızla kapatır ve dönerek yürür, kapıyı açıp sertçe yerine çakar, içeride yataktakiler bu sese irkilerek uyanırken Merlin yürüyor, konuşur

"Banyoyu hazırlıyorum."

Ve girer, banyo kapısını da çarparak kapatırken içerde metallerin ve toparlanmaların sesini duyar, şövalyenin çıkması için vakit verirken suyu kaynatır..

"Ama anlamıyorsun, her sabah biri var Gwen!"

Gwen anlamıyor, ona bakıyorken Merlin elinde çarşafı, çileden çıkmış, devam eder

"İçeri giriyorum, tam günaydın diyeceğim, ya yatak zangır zangır sallanıyor,-" Gwen hızla yere bakarken Merlin farkında değil, konuşur

"Ya da uyuyor oluyorlar! Geçen gün kimi yakaladım bilmek istemezsin-"

"İstemem Merlin, inan-"

"Sir Ialto'yu!"

Gwen'in kahverengi gözleri kocaman olurken Merlin de başını sallar, sonra dönerek çarşafı kaldırır ve havalandırarak yatağa bırakırken Gwen konuşur

“Merlin, bir şey söyleyeceğim ama kızma-“

“Nedir?”

“Efendinin bu özel ayrıntılarını kimseyle konuşmuyorsun.. Değil mi?”

Merlin ona bakabilir, Gwen hızla özür dileyebilecekken genç adam cevaplar

“Sadece seninle.. Ama-“

“Tamam o zaman! Yani.. Elbette insan biriyle paylaşmak ister, ama dedikodu olmasın, anlıyorsun değil mi? Arthur prens sonuçta-“ Merlin gülümser, anladığını söylerken konuşur

“Kimseye söylemiyorum Gwen.. Hain değilim..”

“Güzel.. Yani, Arthur sana güveniyor, belli..”

Merlin kaşlarını çatır, Gwen de uzanarak diğer taraftan çarşafı gererken açıklar

“Senin o saatlerde odaya gireceğini biliyor, ilk senin odaya gireceğini de biliyor..”

“Hatta kapıyı vurmayaçağımı da biliyor-“

“Evet.. Ama yine de hayatını değiştirmiyor..”

“Çünkü beni o kadar umursamıyor-“

“Ya da sana o kadar güveniyor..”

Merlin bir an bunu düşünür, Gwen devam eder

“Arthur'un özel hayatını kimse bilmez Merlin.. Hep gizli koridorlar, kapalı yerler-“

“Ama-“

“Ama sen biliyorsun..”

“Benden önceki hizmetkari?”

“Senden önceki hizmetkari Arthur kapıyı açana kadar elinde tepsiyle dışarıda beklerdi..”

Merlin 'oh'lar, Gwen başını sallarken dönerek yastıkları almaya gider, o sırada kapı açılır ve Arthur elinde kılıcıyla içeri girerken konuşur

“Merlin, banyo, şimdi- *Gwen*..”

Gwen hızlıca selam verirken Arthur bir ikisine, bir de kırış kırış yatağa bakar, Merlin kıpkırmızı olduğunu hissederken Arthur onu baştan aşağı süzer, sonra dönüp dolabına giderken Gwen yastıkları yerleştiriyordur, Merlin dönerek banyoya gider..

Merlin odaya döndüğünde Gwen yok, Arthur onu geçerek banyoya giderken genç adam da yürür ve kirli kılıcı yerden alır, götürüp masaya bırakır, sonra dönüp yatağın üst örtüsünü serer, kırışları da eliyle düzeltirken Arthur tekrar kapıyı açıp içeri girer, konuşur

“Akşam balo var, kırmızı pelerinimi çıkart, sevdiğimi-“ ve yürüyüp iskemleye bırakılmış kıyafetlerini giymeye başlarken Merlin içerideki odaya gidip Arthur’un favorisi olan pelerini çekerken bu gece pelerini kimin sökeceğini tahmin etmece oynar..

“Efendim bu kadar şarap yetmez mi-“

“Koy Merlin, ve önümü kapatma.”

Merlin iç çekerek kadehi doldurur, o an onu büyülemeyi falan düşünürken işi bitince geriler, Arthur sohbetine kaldığı yerden devam ederken genç hizmetkar da kenara giderek bekler, Gwen yanında, mırıldanır

“En azından bu gece biraz uysal-“

“Uysal? Görürsün.. Kral gittikten sonra şanslı talihliyi seçecek..”

Gwen kıkırdar, Merlin de saçmalığa gülümserken o sırada Arthur’la göz göze gelir, toparlanarak beklerken sarışın prens diğer tarafa dönerek kalabalığı izler..

Merlin onun peşinden gidiyor, bu gece pelerini kendisinin sökeceğine inanamıyorken kapıyı arkasından kapatır, Arthur yürürken boynundaki ipleri çözmeye çalışıyor, boğuşurken Merlin koşarak önüne geçer ve ipleri çözerken sorar

“İyi misiniz efendim-“

“Kapa çeneni-“ Merlin susar, pelerini sökerek onun arkasına geçer ve sıyırıp alır, odaya giderken döndüğünde Arthur botlarını çıkartmış, pantolonunu açıyordur, Merlin konuşur “Bana ihtiyacınız var mı?”

Arthur bunu duyunca başını kaldırarak ona bakar, Merlin bir an onun alınına düşen saçlarının arasından gelen mavi bakışla nefessiz kalırken kapı vurulur, Arthur o tarafa dönerken cevaplar

“Gel-“ kapı açılır ve içeri meşale yakıcı kızlardan biri girerken Merlin dönerek yanmamış meşaleleri getirecek olur, ama Arthur konuşur

“Tamam Merlin, gidebilirsin-“ Merlin eli meşaleye uzanmış, ona bakarken Arthur onun gözlerine bakıyor, konuşur

“Sana ihtiyacım yok.. Marie halleder, nasıl yakacağını biliyor.. Değil mi Marie?”

Genç kız pembeleşirken Merlin o anda anlar, ağzı açılırken dönerek hışımla prene bakar, Arthur bir an affallarken o bir saniye geçer, sonrasında prens kaşını kaldırarak sorar

“Problem mi var? Marie ile tanışıyor musun-“ Merlin cevap vermez ve yürür, çıkıp giderken Arthur arkasından bakar, kapı kapandığında genç kıza dönerken Marie başını ona kaldırarak gülümser..

Merlin ertesi sabah elinde tepsi, sırf Marie'nin hatrına kapıyı hafifçe vurur, sonra açıp içeri girerken içerisi sessiz, savaş alanına benzeyen bir şey yok, ama Marie'nin gri elbisesi yerdeyken genç adam iç çeker, yatağa bakmadan yavaşça yürüyerek tepsiyi masaya bırakır, kadehi ve tabağı yerleştirirken bir an eli durur, sonra ikinci kadehi de masaya bırakır, tepsiyi elinde çevirip kenara koyar..

Genç adam sessiz, ateşin hala yandığını görünce dokunmaz, eğilip Marie'nin elbisesini yerden alır, elinde çevirip içini dışını düzeltir ve aceleyle giyileceğini bildiği kumaşı yavaşça Arthur'un yolunda olmayacak bir iskemleye bırakır, sonra genzini temizler, yatağa dönerek sabah olduğunu ilan edecekken Arthur'la göz göze geldiğinde eli masanın ucunda, donarak ona bakar..

Arthur yan dönmüş, eli yastığının altında, mavi bakışları onda, onu izliyorken Marie yatağın diğer tarafında usul nefeslerle uyuyordur, Merlin bakışlarını tekrar ona çevirir, yavaşça selam verir ve sonra dönüp ilerler, kapıyı açıp çıkarken Arthur sessiz, gözlerini kapatır..

Merlin o gün pek Arthur'un tarafına gitmemiş, prens de onu istetmemişken genç hizmetkar elinde un çuvalı, arabadan inen çuvalı içeri taşımaya yardım ediyor, dönerek yeni çuvalı kaldırır, kaldırıp yürürken saraydan çıkan Marie ile yüz yüze gelirken genç kız onu görünce pespembe kesilir, hızlıca alçalıp ona selam verir ve geçip uzaklaşırken Merlin onu görünce pespembe kesilen kızlara alışmış, iç çekerek yoluna devam ederken sarayın balkonundan onları izleyen prensi fark etmez, içeri girer..

Merlin unları silkelenir, sonra koridordan çıkıp merdivenleri tırmanırken askerler onu geçer, arkalarından gelen Sir Ialto, Merlin'e bir bakış atıp yanından geçerken Merlin gözlerini devirir, basamakları tırmanmaya devam ederek saraya girer, Arthur'un odalarına giderken saraydaki kalabalığı artık Arthur'la yatanlar ve yatmayanlar olarak ayırdığını fark eder, kendi kendine gülerek kapıyı açar ve içeri girerken konuşur

“Akşam yemekte beyaz ekme mi buğday ekmeği mi istersin?”

Arthur mektubunu yazıyor, dalgınca başını kaldırarak ona bakar, Merlin kaşlarını kaldırırken prens cevaplar

“Beyaz-“ Merlin başını sallar ve döner, çıkarken Arthur konuşur
“Merlin..”

Merlin dönüp ona bakar, Arthur da ona bakarken bir süre sessiz geçer, en sonunda hizmetkar kaşlarını kaldırarak ‘*evet?*’ derken Arthur sorar

“Marie ile tanışıyor muydun?”

Merlin bunu duyunca iç çekerek kapıyı eliyle iterken ahşap kapı yerine yerleşir, genç adam cevaplar

“Konuşma olarak evet.. Arada sırada konuşuyorduk-“

“Özür dilerim.. Ondan hoşlandığını düşünmemiştim-“ Merlin kaşlarını çatar, Arthur elindeki tüy kalemle onu işaret eder

“Dün yüzün bir anda ne hale geldi görmeliydin.. Bana saldıracağını sandım..”

Merlin sebebin farklı olduğunu söylemezken cevaplar

“Yanlış anlamışsınız efendim.. İyiydim.. Marie kendisiyle gurur duyuyor olmalı..”

Arthur gözlerini devirir, arkasına yaslanırken konuşur

“Eğer kızdan hoşlanmıyorsan, hatta umursamıyorsan-“

“Umursamıyorum demedim..”

Arthur ona bakar, anlamaya çalışırken Merlin açıklar

“Sadece.. Bana düşmüyor gerçi-“

“Sen sana düşmeyen bir sürü iş yapıyorsun.. Söyle..”

Merlin hafifçe gülümser, sonra cevaplar

“Çok fazla eş değiştiriyorsun..”

Arthur kaşlarını çatarak ona bakar, Merlin devam eder

“Devamlı.. Neredeyse her gece farklı biri.. Bu zararlı-“

“Sağlığım oldukça yerinde Merlin-“

“Farkındayım.. Ama bu kadar farklı kişiyle birlikte olmak,-“

“Sağlıklı bir adam istediği ve onu isteyen kişiyle birlikte olamaz mı?”

Merlin ona bir bakış atarken cevaplar

“Seni istiyorlar mı?”

Arthur’un mavi gözleri bir anda kocaman olurken Merlin yanlış bir şey söylediğini anlar, o anda prens ayağa fırlarken hesap sorar

“Onları zorla aldığımı mı düşünüyorsun-“

“Ben öyle bir şey demedim-“

“Derhal açıkla kendini!”

Merlin afallamış, ona bakarken cevaplar

“Sen prensin Arthur-“

“Saygılı konuş!”

Merlin başını sallar, her saniyenin onu daha da sinirlendirdiğini anlamış, hızlanır

“Size hayır diyebilecek kişiler az diyordum-“

“*Sen beni ne sanıyorsun!?*”

Merlin onun bağıışıyla susarken Arthur öfkeden titriyor, elindeki tüy kalem bükülmüşken Merlin yutkunur, prens sessiz, çok sessiz, bir an sonra konuşur

“Hiçbir zaman-*hiçbir zaman* Merlin, *kimseye* yatağıma girmesini emretmedim.”

Merlin öyle demediğini söylemeye çalışırken Arthur konuşur

“Dışarı. Görevinden azlolundun-“

“*Arthur!*”

“BENİMLE DOĞRU KONUŞ!”

Merlin öylece donakalırken Arthur kızgın, sinirli, onu parçalayacak gibi duruyor, devam eder

“Dışarı. Sadece Gaius’un sana olan ihtiyacı yüzünden seni saraydan atmıyorum. Ama bir daha karşıma çıkma-“

“Efendim-“

“Ciddiyim Merlin, olacıklardan sorumlu değilim-“

“Lordum, lütfen-“

“*Ne lordu? Bana bunu söyleyebilen adam-Beni öyle düşünen-Çık Merlin.*”

Merlin her şeyin parça parça olduğunu görüyor, atılırken konuşur

“Arthur yemin ederim öyle demek istemedim! Kim sana hayır diyebilir!? Yakışıklısın, güçlüsün, *prens*sin! Bağırma-prensle yatmak onurdur, hepsi bunu biliyor!”

Arthur öfkeli, burnundan soluyorken Merlin devam eder

“*Onlara* gidiyorsun, *onları* seçiyorsun! Kim olsa gözü kapalı evet der, sen bunu anlayamazsın! Ben olsam ben de derim! Herkes der!”

Arthur ona bakıyorken Merlin konuşur

“Sadece.. Bu beni üzüyor, daha iyisini hak ediyorsun.. Bir ilişkiyi, seni seveni-“

“Ben prensim-“

“Evet..”

“Ve istediğimi yaparım..”

Merlin iç çeker, eliyle ona yol verirken Arthur masasına giderek konuşur

“Dışarı-“

“Kovuldum mu?”

Arthur cevap vermez, iskemlesine otururken Merlin döner ve çıkar, kapı kapanırken prens tüy kalemini yere fırlatır..

“Ne oldu?”

Merlin kapıyı açıp içeri girerken Gaius onu görmüş, ayağa kalkarak sorar

“Merlin?”

Genç adam omuzlarını silker, yürüyerek odasına giderken bu yaşlı adamı daha da endişelendirmiş, yürürken sorar

“Arthur’la kavga mı ettiniz-“

“Beni işten attı.. Yine.”

Gaius ona ‘Merlin..’ diyecek gibiyken Merlin ona dönerek cevaplar

“Bir şey yapmadım! Fikrimi sordu, cevapladım-“

“Fikrin saygı duyulacak bir fikir değil!”

Merlin bir anda içeri giren prene bakakalırken Gaius da o tarafa dönüyordur, sorar

“Lordum?”

Lordu ona aldırılmaz, yürürken konuşur

“Başım ağrıyor Gaius, bir şeyler ver, terbiyesiz bir hizmetkar bütün günümü berbat etti-“

“Ben bir şey söylemedim! Sadece fikrimi söyledim-“

“Sormak aptallıktı zaten-“

“O zaman bir şey öğrendin demektir-“

“Benimle böyle konuşamazsın-“

“Buraya gelen *sensin!*”

“İstedğim yere giderim, burası benim!”

“Evet, elbette, zaten her şey senin-“

“Evet, öyle! Sen de benimsin! Bu oda da benim!”

Merlin gözlerini devirir, dönerek odasına giderken bir an sonra çevrilir ve duvara itirilir, nefes ondan kaçarken Arthur hala aynı yerde, fırlattığı hizmetkarına bakarken konuşur

“Ben seni göndermeden gidemezsin-“

“İşten atıldığımı sanıyordum-“

“Bu seni karşımda serbest davranmaya sevk etmez-“

“Ben başka bir krallığın vatandaşıyım, *Lordum.*”

Gaius’un yaşlı gözleri arkada kocaman olurken oda sessizleşmiştir, Arthur konuşur

“Pekala.. O krallığa gitmemen için bir sebep yok demektir-“

“Şimdi de ülkeden mi atıyorsun!?”

“Ülke benim değil miydi? İstedigimi yaparım..”

Ve döner, Gaius’un elindeki şişeyi alıp uzaklaşır, sonra da çıkıp giderken Merlin arkasından bakakalmış, dönerek yaşlı adama ellerini açar, Gaius artık kelime falan aramaz, dönüp işine gider..

Merlin o akşam inatla akşam yemeğine inmiş, Gaius’un ‘*ortalıklarda dolanma*’sına dikkat de etmemişken ya bir şeyler olmasını ümid ediyor, ya da *gerçekten* aptal, sonuç daha bilinmiyorken Arthur ona aldırmamış, hatta onun tarafına bakmamışken Merlin’in olduğu yerde bu akşam başka bir genç adam var, Merlin onu bir yerlerden tanıdığından emin, sadece *nereden* olduğunu çıkartamıyorken bakışları ikisinin konuşmasında, dudaklarını kemirir..

Arthur görünüşe göre oldukça saygılı ve olması gerektiği gibi bir hizmetkar olan genç adama gülümser, bir şeyler söylerken hizmetkarın yüzü aydınlanır, genç adam başını sallar ve sonra başını eğerek ellerine bakarken Arthur onu bir inceler, Merlin o anda hatırlarken elindeki tepsiyi düşürmeden kendini son anda tutar..

Genç adam Merlin’in sabahları bastığı nadir uşaklardan biri, Merlin şimdi neden onun seçildiğini anlamışken Arthur bir şeyler mırıldanır, uşak dönerek uzaklaşır ve kapıdan çıkmadan önce arkasına bakarken Arthur çok hafif bir baş onayıyla onu yollar, Merlin o onayın sadece kendisine “artık çıkabilirsin daha fazla sıkılma” olarak yollandığını sanıyor, bir an kalbi üzüntüyle dolarken omuzları düşer, yavaşça dönerek tepsiyi bırakırken kimin hangi odaya gittiğini, baş sallamaların *ne* manaya geldiğini, ve Arthur’un fikrinin bu kadar bağrıışmaya rağmen ne olduğunu anlamış, dönerek kapılara gider, arkasını dönüp kimseden çıkmak için izin almazken kimse de onu durdurmaz, mavi gözlü hizmetkar kapılardan çıkıp kendi odasına giderken prensin o tarafa baktığını fark etmez..

Merlin sabah Gaius’la ağlayarak ayrılmak ya da duygusal bir şeyler yaşayıp yaşlı adamı üzmemek istemiyorken buraya gelirken sırtında getirdiği bohçasını tekrar hazırlamış, bu sefer fark olarak kıyafetlerin ortasında Gaius’un verdiği sihir kitabı, elinde de baston olarak Sophia’nın babasının asası varken kapıya gider, yazdığı mektubu çalışma masasına bırakır, bir de Arthur için yazdığı zarfı onun yanına koyar, kapıya gidip sessizce geceye süzülürken kimse onun gittiğini anlamaz..

Arthur pencerenin önünde, arkasındaki uzun boylu uşak, sırtındaki kaslarda elini gezdiriyor, dudaklarını tene bastırıyorken prensin bakışları uzaklarda, hafifçe öne eğilerek taşlara dayanır, arkasındaki dudaklar omuzlarının arasından kayıp bel oyuğuna inerken Arthur başını cama dayar..

Sıcak odada prensin nefesi camı buğulandıyorken sadece şöminenin alevi odaya vuruyor, gerisi karanlık, saray uyuyorken Arthur gecenin bu kör vaktinde birinin saraydan çıktığını

görür, her zaman içinde olan prens biraz dikleşerek ne olduğuna bakarken arkasındaki işine devam ediyordur, Arthur çenesini kaldırarak izler..

Soylu olmadığı belli olan bir adam, elindeki uzun bastona dayanarak yavaş yavaş yürüyorken sanki yürümek istemiyor gibi, ama yine de gidiyor, öylece ilerlerken Arthur onun şehir meşalesinde dönen profilini görünce gördüğünü sandığı kişiyle gözlerinin büyümesine engel olamaz, dönerek arkasındakini iterken kapıya gider, iskemlenin üzerindeki tüniğini çekerek fırlarken uşak arkasından bakakalır, ama bunun gecenin devam etmeyeceği manasına geldiğini de anlarken kapıya gider..

Arthur hızlı adımlarla yürüyor, askerlerin olmadığı yerde daha da hızlanır, koşarak köşeyi döner ve merdivenleri inerek Gaius'un kapısına gelirken kapıyı açıp içeri girer, uyuyan adamı bulduğuna şaşırılmaz, yürüyerek Merlin'in odasına giderken içeriyi boş bulunca şüpheleri doğrulanır, sinirli bir fısıltıyla '*aptal*' diyerek döner ve tekrar kapıya ilerlerken çalışma masasındaki zarfları görür, kaşlarını çatarak ikisini de alır ve sonra çıkıp kapıyı arkasından çeker, bu sefer kimin gördüğü önemli değil, koşarken onu şehir kapısından önce yakalamayı umar..

“Merlin, gerizekalı-“ Merlin onun sesiyle hayret içerisinde geriye dönerken bastonu toprağa bastırır, sorar
“Arthur?”

Arthur ona ilerliyor, yüzü hızlı gitmekten al al olmuş, rüzgar saçlarını karıştırırken cevaplar

“Evet, başka kime benziyor, ne yapıyorsun burada?”

Merlin afallamış, yavaşça şoktan çıkarken cevaplar

“Ah.. Gidiyordum-“

“Nereye?”

“Eve.. Kovdun, hatırladın mı?”

Arthur gözlerini devirir, konuşur

“Belki vaktinin geldiğini söyledim-“

“Gelmemiş mi?”

Arthur onu ensesinden yakalar ve çevirip Camelot yoluna geri atarken konuşur

“Daha cezayı vermedim, hala Camelot'a borçlusun-“ Merlin '*ne borcu!?*' diye ona dönerken Arthur yürüyor, cevaplar

“Prensi sinir etmenin bedeli-“

“Arthur, burada ne işin var?”

Arthur ona bakarken Merlin çayır çimen dolu yolu göstererek konuşur

“Çıktığımı nereden gördün? Ayrıca neden geliyorsun-“

“Dediğim gibi, borcun var-“

“İyi, ödet.. Gitmek istiyorum çünkü..”

Arthur bir an onun gözlerine bakar, ciddi olup olmadığını anlamaya çalışırken Merlin de gecenin altında ona bakıyor, bekliyordur, Arthur konuşur

“Biz niye tartıştık?”

Merlin hafifçe gülerken dönerken cevap vermez, sonra ona dönerek konuşur

“Ben seni seven biriyle birlikte olman daha güzel olur dedim, sen de bu inanılmaz derecede vahşi ve gereksiz ve arsız fikrim karşısında beni ülkeden kovdun..”

Arthur ‘ah’lar, Merlin başını sallarken sarışın prens Camelot yoluna dönerek yürümeye başlar, bir yandan da konuşur

“Daha hafif bir ceza verilebilir.. Niyet önemli..”

Merlin de onunla birlikte yürüyor, *ne gibi* diye sorarken Arthur cevaplar

“Bundan sonra kiminle birlikte olduğumu görmeni engellerim, için de rahat eder, nasıl?”

Merlin inleyerek gökyüzüne bakarken Arthur bu şahane fikriyle gülümser, onu sırtından patpatlayarak ittirir ve ikisi eve dönerlerken gece devam eder..

Arthur onun odasına gelmiş, kapının önünde ona dönerken konuşur

“Bak, bu gece yalnızdım mesela-“

“Canın yanıyor mu?”

Sarışın prens ona bir bakış atar, Merlin de hafifçe gülümserken cevaplar

“Sadece.. Neyse..”

Ve kapıyı açar, içeri girerken masaya gider, mektupların orada olmadığını görünce bir an donar, dönerek Gaius’a bakarken yaşlı adam uyuyordur, Merlin yine döner ve sarışına bakar, Arthur kaşlarını kaldırırken Merlin başını iki yana sallayarak döner ve odasına gider, Arthur onu takip eder..

Merlin heybesini yere bırakır, içindeki kitaba küçültme büyüsünü fısıldarken Arthur içeri girdiğinde kitap çoktan kıyafetlerin arasında kaybolmuş olur, Merlin dikleşerek ona dönerken sorar

“Bir şey mi istiyorsun?”
“Hayır, kapıyı üzerine kilitleyeceğim..”

Merlin gülümser, dikleşmiş, ona bakarken cevaplar

“Gidebilirsin..”
“Teşekkür ederim Lordum..”

Merlin daha da gülümser, Arthur bir an ona bakıp döner ve çıkarken Merlin kapıyı arkasından kapatır, iç çekerek yatağına gider ve şilteye uzanırken kemiklerini oturtur..

Arthur odasında soyunuyor, ancak cebinden düşen iki mektubu görünce mektupları hatırlarken eğilir ve mektupları kaldırır, birinde Gaius’un ismini, diğerinde kendini görünce bir an durur, sonra Gaius’un mektubunu açar, yatağa otururken okur..

Gaius,

Sana haber vermeden gittiğim için özür dilerim. Böylesi daha iyi olur diye düşündüm, şu anda çoktan yolu yaralamış olmalıyım.. Ealdor’a geri dönüyorum, beni merak etme lütfen.. Vardığımda sana tekrar mektup yollarım, haberin olur..

Her şey için teşekkürler, Camelot’un bana verdiği en değerli şeylerden biriydin her zaman, sen olmasan her şey korkunç olurdu,

Merlin.

Sarışın prens kağıdı katlar ve muma uzanır, mumun üzerine tekrar mum dökerek yeniden mühürler, sonra kendi zarfına geçerek mührü kırarken içinde ne bulacağını merak ediyor, nedense heyecanlandığını görmezden gelirken okumaya başlar..

Arthur,

Oldu da bir ihtimal gitmeme kızdıysan, Gaius bunu bilmiyordu, ona bağdıysan lütfen bir şekilde kendini affettir.. Gaius’un hiçbir şeyden haberi yoktu..

Kahverengi kabızalı kılıcını pelerin odasındaki dolaba koymuştum, ararsan orada. Kılıç elinden düştü diye atmamı istemiştin ama geri istersin diye oraya sakladım.

Bunun dışında söyleyeceğim bir şey yok.. Camelot’a geldiğimde tek amacım Gaius’un yanında iyi bir yardımcı olabilmektir, ama sana rastladım. İyi ki de rastlamışım, sen benden pişman olsan da benim başıma senden daha iyi bir şey gelmedi. Bunları sana yüz yüze olsak söylemezdim, o kadar çok duyduğun ve sana o kadar mana etmiyor ki, farkındayım. Ama yine de söylemek istedim.

Çok iyi bir adamsın, çok da iyi bir kral olacaksın Arthur, yeter ki biraz dinlemeyi öğren, tek öğrenmediğin bu kaldı..

Lütfen çevrende kimlerin olacağına dikkatli karar ver, benden daha kötü bir hizmetkar ara, iyiler seni mahveder.. Bana sadece bu konuda güven, olur mu?

*En kötü hizmetkarım,
Merlin.*

Merlin sabah birden odasına dalan Gaius ile irkilerek uyanırken yaşlı adam elinde bir kağıt, rahatlayarak ona bakar, Merlin ne olduğunu sorarken Gaius cevaplar

“Mektup! Gidiyorum demişsin-“ Merlin dikleşerek onun tuttuğu mektuba bakar, kaşlarını çatarken Gaius ona ‘Arthur’ yazan kağıdı verir, Merlin alıp derhal parçalara bölerken gülümseyerek vazgeçtiğini anlatır, yaşlı adamın kalp krizini dinlerken masum masum dinler..

Merlin elinde tepsi, kapıyı vurup içeri girer, bir an odaya bakınırken yabancı birine dair bir şey görünmüyor, cibinlikler de açık, genç adam rahatlamış, yürürken konuşur

“Günaydın-“ Yataktan bir homurtu duyulurken Merlin gülümser, tepsiyi masaya koyarken tatlı tatlı cevaplar
“Bugün güzel bir gün, belki avlanmaya bile gidebilirsin-“ o sırada banyonun kapısı açılır ve Marie saçlarını düzelterek çıkarken Merlin’in elindeki kase yere düşer, Arthur sese fırlayarak o tarafa dönerken Marie ‘ob!’layarak koşturup yerdeki kırıkları toplamaya başlar, Merlin dönerek prene bakarken Arthur mavi gözleri büyümüş, ona bakıyordu, Merlin döner ve kapıya giderken Arthur yorganı iter..

“Merlin-“ Merlin onu duymadığını söyleyebilecek uzaklıktayken prens bağırır
“MERLIN!”

Askerler irkilirken Merlin dişlerini sıkarak döner, basamakların tepesindeki adama bakarken Arthur ona bakıyor, konuşur

“Odama.”

Merlin sessiz, itiraz edemeyeceği açık, ona bakarken Arthur onun yapmasını beklemeden döner ve odasına gider, Merlin öfkeyle merdivenleri tırmanır..

Merlin açık kapıya asılarak içeri girerken sorar

“Ne var?”

Arthur odanın ortasında, ona dönerken cevaplar

“Marie’nin önünde benim hizmetkarım nasıl dönerek odadan fırlar-“

“Ona mı takıldın!? Arthur sen ciddi kalın kafalısın-“

“Sen de aptalsın! Niye kaçıp gittin-“

“Bir gece bile dayanamadın mı!? Bu kadar mı bana değer veriyorsun-“

“Sana değer verdiğim için şehrin diğer ucuna koştum gerizekalı! *Neyi* sorguluyorsun-“
“*Marie!*”

Arthur gözlerini devirir, elleri açık, bağırır

“Yatmadık! Banyodaki suyun ateşini yakıyordu! Banyo için geç kaldın, o da önerdi, yak dedim! Adam gibi bir hizmetkar olsaydın yarım saat önce orada olurdun, sen yakardın!”

Merlin sessizleşmişken Arthur hala şiddetli, devam eder

“Neden ben kendimi sana açıklıyorum Merlin? Niye odamda birini görünce bir anda tepen atıyor, cevap ver-“

“Hoşuma gitmiyor çünkü!”

“Senin hoşun için yaşamıyorum-“

“Orası belli! Bir şey istiyor musun benden!?”

Arthur ona bakıyor, bir şey söylemezken Merlin döner ve çıkıp gider, kapıyı da arkasından çarparken Arthur o kapıyı onun kafasında kırmak istiyor, dönerek dolabına gider..

Sonraki günler Merlin sabah odaya dalıp tepsiyi masaya bırakmış, dönüp çıkmışken ne yatağa bakmış ne de eşyaları incelemişken Arthur şövalyeleriyle eğitimdeyken tüm işlerini hallediyor, onun Merlin’i çağırmasına fırsat bırakmıyorken her zaman 100 iş bulabilen adam da bu aralar onu çağırıyordu, Merlin huzursuz ama rahattır..

Genç adam bir sabah içeri girdiğinde tepsiyi devirecek gibi olur, dengesini toparlayıp alışkanlıkla yatağa bir bakış attığında oradaki bir adamla göz göze gelirken döner..

Arthur ona sarılarak uyumuş, Merlin birkaç gecedir bu adamın kaldığını anlamışken adam çok da yaşlı bir adam değil, az çok onların yaşlarında, Merlin onu ahırlardan hatırlıyorken önüne döner, genç adamın onun gibi pembeleştiğini görmüş, yavaşça dönüp dışarı çıkarken yataktaki hareketlenmeyi duyarak kapıyı kapatır..

Merlin pelerinleri düzeltiyor, rüzgara karşı asiyorken Gwen de yanında, Arthur’un yedek kılıcını taşıyordur, sorar

“Smith ve Arthur çok yakın duruyorlar.. Geçen sabah onu odadan çıkarken gördüm..”

Merlin başını sallar, bir şey demezken Gwen onu süzer, sonra tekrar önüne dönerken Arthur Ialto ile dövüşüyordur, Ialto’nun hareketlerindeki gereksiz sertlik Gwen’in bile dikkatini çekerken genç kadın konuşur

“Bu kadar sert saldırması doğal mı?”

“Bilmiyorum.. Arthur öyle istemiş olabilir..”

Tam o anda Ialto dönerek kılıcını savurur, Arthur yere yapışırken Merlin fırlar, herkes bağırırken Merlin öbür taraftan koşuyor, şövalyeleri geçmeye çalışır, kalabalık gri yığını aştığında donarken manzaraya bakar..

Smith yere çökmüş, elleri sarışın başı kavıyor, kucacağına çekiyorken uzanarak onun üstünü sıyrıyor, onun tenine alışkın parmaklar yaraya bakarak bir şey olmadığını ilan ediyor. Arthur iyi olduğunu söylüyor, çekilmelerini emrediyordur, Merlin ilk dinleyen olurken geriler, Gwen’in ayağını ezerken onun sesiyle Arthur oraya döner, Merlin’le göz göze gelirken genç adam elini kaldırır, sonra indirir ve dönüp kalabalığı yarararak çıkarken Arthur iç çekerek gözlerini kapatır..

Arthur odasına girdiğinde temiz kıyafetleri hazırlayan Merlin’i bulurken genç adam yeni bir tünik çekiyor, usulca konuşur

“Suyu ısıttım, Gaius’u ya da Smith’i çağırayım mı?”

Arthur iç çekerek yürürken cevaplar

“Saçma sapan konuşma, ikisinin de işi yok-“ Merlin sessiz, ona dönerek yürür, uzanarak kanlanmış tüniği uçlarından tutarak çeker, Arthur kollarını kaldırırken Merlin kumaşı kurtarır, mavi bakışları onun beline inerken Arthur onun bir ifade vermesini bekler; herhangi bir şey, bir göz kısış, bir inceleyiş, belki bir renk çekilmesi, pembe bir panik, ama hiçbir şey olmaz, Merlin dönerek yatağa giderken konuşur

“Hizmetçilerden birini çağırırım, yaranıza bakarlar-“ selam verip kapıya giderken Arthur’un kolu onu yakalar, Merlin bakışlarını ona kaldırırken Arthur konuşur

“Senin yapmanı istiyorum-“

“Çok yetenekli değilim efendim-“

“Saçmalık, daha önce de yaptın, bu sadece sıyrık..”

Merlin bir şey demez, Arthur onun kolunu bırakır ve banyoya giderken Merlin de onu takip eder, o sırada kapı güm diye vurulur ve sonra açılır, Smith elinde süngerler, içeri girerken prensine bakarak, başka kimseyi görmeyerek konuşur

“İlaç getirdim lordum, Gaius’tan set aldım-“ Merlin bir adım gerilerken Smith odaya girmiş, ilerliyordur, o anda Arthur’un eli tekrar uzanır ve Merlin’i ensesinden yakalayıp yanına getirirken cevaplar

“Smith, odada hizmetkarım var..”

Smith bunu duyunca durur ve dönerek Merlin’e bakar, hafifçe gülümseyerek selam verir, sonra tekrar prensine dönerken prensi cevaplar

“Bana en iyi o bakabilir.. Teşekkür ederim, gidebilirsin..”

Smith'in yüzü düşerken Arthur ciddidir, genç adam başını sallar, getirdiklerini masaya bırakır ve sonra dönüp yavaşça çıkarken Merlin konuşur

“Sana benden daha iyi bakardı..”
“Muhtemelen..”

Ve banyoya girer, kapıyı açık bırakırken Merlin iç çekerek sepeti alır, onu takip ederken konuşur

“Pantolonu çıkart, kolların havada duracak, tutunabileceğin bir yere geç..”

Arthur söyleneni yaparken Merlin onun durduğu yerin önüne çöker, sepeti yanına koyarken dizleri üzerinde, dönerek süngeri sıcak suya batırır, sonra onun yarasına sürerken Arthur hızla nefes alır, Merlin usul bir özürle devam ederken Arthur elleri duvarda, başını eğerek onun işini izler..

Merlin yerde, açık yarayı dikkatlice dikiyorken Arthur sessiz nefesler alıyordu, bir süre sonra Merlin sorar

“Neden Ialto'nun o kadar sert olmasına izin verdin?”

Ve iğneyi tekrar çeker, Arthur gözlerini kapatırken cevaplar

“İhtiyacı vardı..”
“Seni kıskanıyor..”
“Herkes beni kıskanıyor Merlin..”
“Ben hariç..”

İğneyi tekrar geçirir, Arthur yüzünü buruştururken cevaplar

“Sen beni değil, yanımdakileri kıskanıyorsun..”

Merlin'in eli bir an durur, mavi bakışları ona çıkarken Arthur da gözlerini açar, Merlin yavaşça başını eğip iğneyi çekerken ipi geriyor, mırıldanır

“Sanmıyorum..”
“Ben sanıyorum..”
“Öyle olsaydı onları değil, beni almanı isterdim..”
“Biraz cesaretin olsa yapardın belki..”

Merlin hafifçe güler, uzanarak onun belinin önünde ipi dişiyle keser, sonra dönerek iner ve iğneyi geçirir, yere bastırarak kalkarken tutulmuş bacaklarına bir anda kan gidince sendeler, Arthur onu yakalarken konuşur

“Tamam-“ Merlin gülerek dikleşirken cevaplar
“Sakat sensin-“

“Sadece bir kesik..”

Merlin onunla yüz yüze geliyorken konuşur

“Başını kucığına aldı Arthur..”

Arthur iç çeker, gözlerini kapatırken bildiğini söyler, Merlin onun yüzünü izliyor, fısıltı gibi bir sesle devam eder

“Ben sana Arthur bile diyemiyorum, o sana herkesin ortasında sarıldı..”

Arthur gözlerini açarak ona bakar, Merlin sessiz, hafifçe gülümser ve sonra yere eğilip sepeti alır, dikleşirken konuşur

“Gel hadi, yatman lazım..”

Arthur başını sallar, onunla birlikte yürürken ikisi odaya giderler..

Merlin onun yatmasına yardım eder, Arthur hafif bir ses çıkartırken genç adam sorar

“Gaius’u yine de getireyim Arthur.. Belki yanlış yapmışımdır-“

“Doğru yaptın.. Sus ve mumları yak..”

Merlin döner, mumları yakmaya giderken Arthur inleyerek tavana bakar, sırtını gevşetirken konuşur

“Haftalardır ilk defa odamda bu kadar kalıyorsun..”

“Sadece ikimiz olduğu içindir..”

Arthur gülümser, hoşuna gittiğini mırıldanırken Merlin oraya yürüyor, gülümser

“Değil mi? Belki değişiklik güzel olur..”

Arthur başını yana çevirerek ona gülümser, Merlin de hafifçe gülümserken uzanarak onun saçlarını düzeltir, parmakları mavi gözlerin yanından geçer, yanağını çizerek çenesinden koparken Arthur ona bakmaya devam ediyordur, Merlin bir an güzellikle iç çeker, sonra dönerek eğilir ve onun baş ucundaki mumu da yakar, dikleşirken konuşur

“Gaius’la konuşmaya gideceğim.. Uyumaya çalış..”

Ve uzaklaşır, Arthur kapının açılıp kapanmasını duyarken gözlerini kapatır..

Arthur sesleri duyar, o tarafa dönerken uykulu, bir yerler sıcak, sorar

“Kim-“ ama sesi duyulmazken Arthur yutkunarak gözlerini açar, ileride ateşin başında konuşan iki figürü görürken uzun olan fısıldıyordu, devam eder

“Mikrop ciddiye, ona bir zarar gelirse Gaius-“

“Arthur sana tamam demiş-“

“Kimse görmedi o *tamam*! Ben bilerek yaptım sanacaklar-“ Gaius geçeceğini söylerken Merlin elini alınına koyar ve tavana bakar, sonra indirirken konuşur

“Ona bir şey olmasın Gaius.. Ben yaptım-“

“Sen yapmadın, kılıç yaptı-“

“Ama seni çağırmalıydım-“

“Ben de engelleyemedim.. Ialto kılıcını temizlememiş Merlin-“ Merlin onu geçer ve ateşe gidip bir odun daha atarken Arthur konuşur

“Merlin-“ Merlin onu duyunca şimşek gibi dikleşir ve oraya ilerlerken Arthur gülümser, elini uzatmış, ona bakarken Merlin onun elini yakalar, yatağın başında çökerek uzanır ve gitmeden önce yaptığı gibi onun saçlarını okşarken Arthur sorar

“Kötü mü?”

Merlin başını sallar, ama sonra gülümseyerek cevaplar

“Ama geçecek.. İyi olacaksın..”

Arthur iç çekerek tavana döner, beli yanıyorken mırıldanır

“Gaius, git üç adam bul-“ Gaius başını sallar ve dönerek çıkarken Merlin anlamamış, kaşlarını çatarak efendisine döner, Arthur sıcak nefesler alıyor, tavana bakarken bekler..

Gaius beş adamla içeri girerken Merlin hala anlamamış, Arthur’un alınını siliyorken Arthur onları duyunca yatakta doğrulur, Merlin ona yardım ederken prens konuşur

“Bana bakın.. Eğer bana bir şey olursa,-“ Merlin gözleri büyüyerek ona bakarken Arthur adamların gözlerine bakıyor, devam eder

“Bundan Merlin sorumlu değil.. Gaius da öyle.. Anladınız mı? Sir Ialto’nun kılıcından miktop kaptım..”

Adamlar başlarını sallar, Arthur gitmelerini söylerken adamlar döner ve çıkar, Gaius prensin başına yürürken konuşur

“Bence iyi olacaksın Arthur-“

“Önlem almaktan zarar gelmez, sırtım su gibi oldu Merlin, çarşafı değiştir-“ Merlin başını sallar, dönerek yeni takım çıkartmaya giderken Gaius sarışının onun arkasından nasıl baktığını görmüş, hafifçe gülümser..

Arthur banyoya gidip döndüğünde yatak çoktan değiştirilmişken sarışın mırıldanır

“İsteyince nasıl eli çabuk oluyorsun-“ Merlin tanımlanamaz bir gülümseyişle ona uzanır ve yürümesine yardım ederken kolunun altında, konuşur

“Sen de çabucak iyileşsen..”

Arthur denediğini mırıldanarak tekrar yatağa girerken serin çarşaflar onu rahatlatır, Merlin onu çevirir ve sırt üstü yatmasını sağlarken konuşur

“Sabah baban ilk iş gelip seni görecek-“

“O zaman süsleneyim mi?”

Merlin gülerek ona bakar, sonra üzerini örtmeye devam ederken cevaplar

“Sabah uygun pozisyonda ol..”

“Olur, bu gece yatmayız..”

Merlin kulaklarının kızardığını hissederken bir şey demez, uzanarak onun baş ucundaki mumu üflerken Arthur konuşur

“Uzaklaşma..”

Oda karanlık, Arthur cevap beklerken Merlin bir süre sonra konuşur

“Ben hep buradayım Arthur..”

Ve Arthur saçlarında elleri hissederek, gözlerini kapatırken bir süre sonra el gider, uyku gelir, ağrı diner..

Arthur sabah gözlerini açtığında çok daha iyi hissediyor, mikropta ilk geceyi atlattıktan sonrası daha kolay, biliyorken başını çevirerek boynunu gerer, ısı kaçmasın diye indirilen cibinliğe bakar, sonra diğer tarafa dönerken iskemlesine tünemiş, başı omzunda uyuyakalmış hizmetkarını görünce durur..

Merlin kollarını bacaklarına sarmış, başı omzunda, ona bakarak uyuyakalmışken Arthur bir an iç çeker, uzanarak onu uyandıracak, adam gibi bir yere yatmasını söyleyecekken o anda kapı açılır, Merlin zıplayarak uzanırken Arthur konuşur

“Sakin, yok bir şey-“ Merlin bir an ona bakar, anlayamamış, algılamaya çalışırken o anda Uther cibinliği geçerek onlara bakar, Arthur konuşur

“İyjim baba-“ Uther eliyle sabırsızca Merlin’e gitmesini işaret ederken Merlin fırlayarak kalkar ve gider, Arthur iç çekerek geri uzanırken babasına sinir olmuş, Uther onu acı sanarak nasıl olduğunu sorarken oğlu cevaplar..

Uther bir süre sonra çıkmış, çıkarken de koridordaki hizmetkarı görmezden gelmişken Merlin başı boynuna bağlı olduğu sürece bunu dert etmiyor, tekrar odaya girerken sorar

“Nasıl gitti?”

Arthur yatakta dikleşiyor, cevaplar

“Şahane, yarın beni kral yapacakmış-“ Merlin gülümser ve onun belindeki yastıkları düzeltirken konuşur

“O zaman beni de düşünürsünüz umarım Majesteleri-“

“Neyini düşüneceğim, beni sen yatağa düşürdün-“ Merlin bir anda geriler ve ona bakarken Arthur sırttır, Merlin gözlerini devirerek döner ve cibinlikleri açarken o sırada kapı vurulur, Arthur girmelerini söylerken Smith içeri girer, odadaki iki kişi de o anda son birkaç haftadır olanları hatırlarken ona bakarlar..

Garip sessizlik devam ediyorken Merlin konuşur

“Kahvaltıyı getireyim.. Siz de-konuşun..”

Ve döner, kapıya gidip çıkarken bir an dışarıda derin bir nefes alır, sonra merdivenlere giderken Gwen de oraya geliyor, durumu sorar, Merlin gülümseyerek geçtiğini ilan ederken ikisi mutfaklara giderler..

Merlin tepsiyi alıp geri dönmüş, kapıya giderken tam o anda kapı açılır, Smith dışarı çıkarken eliyle saçlarını düzeltiyor, onu görmez, kapıyı çekip arkasından kapatır ve yola döndüğünde onu görürken ‘oh’layarak geriler, konuşur

“Merlin.. Prens yalnız, girebilirsin..”

Merlin ona bakıyor, tatsız bir ‘sağol’ derken Smith ona bakar, sonra atılır

“Öyle demek istemedim, senin yerin elbette benden, hatta hepimizden daha yüksekte, *yani-*“ genç adam ona bir bakış atar, Merlin elinde tepsi, kaşlarını çatarken Smith derin bir nefesle toparlar, konuşur

“Arthur artık-“

“*Arthur..*”

Smith pembeleşir, cevaplar

“Haklısın.. Lordumuzun artık beni çağıracağını sanmıyorum Merlin.. Bunu açıkça belli etti..”

Merlin ona bakıyor, bu sefer o ‘oh’larken Smith başını sallar, genç adam mırıldanır

“Üzıldüm..”

“*Gerçekten* mi?”

Merlin hafifçe gülümser, cevaplar

“Bir yere gitmeyeceği belliydi-“

“Haklısın, ama sen reddeder miydin?”

Merlin bu soruya cevap vermezken kendisi sorar

“Nasıl bir şeydi?”

Smith gülümser, bir süre cevabını düşünür gibi olurken cevaplar

“Muhteşemdi.. O kadar farklı bir adam ki, bazen severek, bazen acıtarak seni alıyor, ama her seferinde bir şeyi hissediyorsun-“

“Alm-öyle değil! Onu sormadım!”

Smith ‘neyi sordun?’ derken Merlin sinir olmuş, cevaplar

“Özel olmayı.. En uzun sen sürdün, aranızda bir şey olduğu belliydi-“

“Benim tarafımda? Evet-“

“Onun tarafında da bir şey vardı, belli.. Hiç bu kadar uzun sürenini görmedim..”

Smith gülümser, Merlin mutluluğu görürken bu sefer ona hak verir, Smith konuşur

“Arthur muhteşem biri Merlin.. Elbette sen daha iyi biliyorsun, ama bu başına gelmesi nadir olan bir şeydi, ve mükemmeldi.. Sadece seks değil, seninle konuşması bile güzel bir şey.. Beni sevmesini çok isterdim, ama sevse de neye yarardı, değil mi?”

Merlin başını sallar, Smith gülümser

“Farklı olacağını ne zaman anladım, biliyor musun?”

Merlin kaşlarını kaldırır, Smith cevaplar

“Bana hiç emretmedi.. Hep ‘istiyorsan’ dedi, ‘sen de istersen’, ‘boşuna gidecekse’.. ‘Bana hayır deme hakkın var’ dedi her zaman.. Öpünce bile.. ‘Odanın dışında bana ters düşemezsin, ama burada beni itebilirsin’ demişti, unutabileceğimi sanmıyorum..”

Merlin öyle bir şeyi duymayı bile hayal edemiyorken Smith mırıldanır

“Sana bu hakkı vermesini hep kıskanmıştım..”

Merlin bunu duyunca uyanarak hızla ona bakar, Smith açıklar

“Ona eş gidiyorsun, adıyla sesleniyorsun-“

“Seslenmiyorum-“

“Rol yaptığında seslenmiyorsun.. Tartışabiliyorsun, kavga ediyorsun ki koridorlardan duyuyoruz.. Ya da en basiti ona dokunabiliyorsun.. Sırf giydirmek falan değil.. Her zaman..”

Merlin bu kadar izlendiğinden haberdar değil, şokla ona bakıyorken Smith gülümser

“Yerinde olmayı isteyen çok hizmetkar var Merlin.. Ben olsam oraya sıkı sıkı yapışırdım, ama Arthur seni kovacak gibi değil..”

Merlin daha önceki gece 15. kez kovulduğunu söylemezken Smith mırıldanır

“Senin farklı olduğunu söyledi..”

Merlin ona bakar, Smith açıklar

“Senin de o izinlere sahip olup olmadığını sordum bir gece..”

Merlin ne kadar çok gecenin geçtiğini sormazken Arthur’un o kadar farklı insandan sadece bu adamla ilişki yaşamasının sebebini görmeye çalışıyor, ona bakıyorken Smith devam eder

“Güldü, sana hiç izin vermediğini söyledi, ben de ama hep böyle yapıyor dedim, senin farklı olduğunu söyledi.. Hep böyle olduğunuzu, ve sende onu sevdiğini söyledi, ‘*onun izinleri her zaman hepinizden daha fazla olacak Smith, kabul etsen iyi olur*’ dedi, ben de neden dedim, hak verirsin, bütün saray merak ediyor, birlikte misiniz-“

“Değiliz!”

Smith teşekkür eder, devam eder

“O da cevap olarak senin prensin hizmetkarı olduğunu söyledi..”

Merlin ‘*eh*’lerken başka cevap beklemiyordur, Smith mırıldanır

“Sonra da senin o yatağa hiç girmediğini söyledi..”

Merlin ona bakakalırken Smith başını sallar, cevaplar

“*Fark burada Smith: sana emretmesem de buraya girmeye bayılırsın, hepsi öyle, ama onu buraya sokmak için ona yalvarmam gerekir*..”

Merlin ona bakıyor, beyni çalışmıyorken Smith gülümser, onu geçerek yürürken Merlin elinde tepsi, kapıya bakar..

Merlin yavaşça kapıyı açar, dönerek girer ve sonra ayağıyla kapıyı iterken konuşur

“Kahvaltı..”

Sırtı yatağa dönük, masaya giderken Arthur konuşur

“Yalnızım, Smith gitti..”

Merlin sırtı hala ona dönük, 'ob'lar; yüzünü kontrol edebileceğini düşünmüyor, kaselerle oynamaya devam ederken Arthur mırıldanır

“Bana dön..”

Merlin iç çekerek ona döner, yüzüne bakarken prens başı yastıklarında, onu izliyordur, sorar

“Hala kızgın mısın?”

“Ne için?”

“Smith? Diğerleri?”

Merlin gülümser, sorar

“Olsam ne olacak? Bir şey değişmiyor, yataklara düşüyorsun ya da ben kovuluyorum-“
“Ben de peşine düşüp geri getiriyorum.. Ealdor’a gitsen de gelirdim..”

Merlin gülümsemeden edemezken yatağa ilerler, yürürken sorar

“Arthur, özel bir soru sorabilir miyim?”

Arthur ona gelen adama bakıyor, cevaplar

“Hayır desem duracak mısın?”

Merlin gülümser, yatağın kenarında dururken sorar

“Neden Smith? Bu kadar kalabalığın arasından sadece o birden fazla kere geldi..”

Arthur sessiz, başını odaya çevirirken cevaplar

“İyi sevişiyordu..”

Merlin başını sallar, dönerek tepsiyi almaya giderken Arthur ona dönerek konuşur

“Merlin-“ Merlin ona dönerken cevaplar

“Belki de sormalıydın..”

Arthur kaşlarını çatır, Merlin ona bakarken boşvermesini söyler ve dönerek tepsiyi almaya giderken prens arkasından bakar..

Merlin boş tepsiyi ondan alırken sorar

“Ealdor’a gideceğimi nereden biliyordun?”

Arthur kaşlarını çatarken cevaplar

“Başka nereye gideceksin?”

“Ealdor çok basit, bulunmak istemeseydim oraya gitmezdim.. Ki gece gece gittim, bulunmak istemiyordum..”

Arthur önüne dönerken konuşur

“Seni iyi tanıyorum Merlin-“

“Ya da mektuplarımı okuyorsun-“ prens ona dönerken Merlin kaşını kaldırır, sarışın prens inkar dahi etmezken cevaplar

“Adıma yazılmıştı-“

“Ama gitmemiştim-“

“Gittiğini nereden anlayacaktım?”

Merlin ona bir surat yapar, kötü bir prens olduğunu söylerken Arthur gülümseyerek sorar

“Cezalandıracak mısın?”

Onun yorganını düzelten hizmetkar buna bir kahkaha atarken Arthur da gülümser, Merlin elleri yatakta, cevaplar

“İşe yarayacağını bilsem çoktan yapardım-“

“Ne yapardın? Zindanlarda vakit mi-“

“Zindanlar seni güçlendirir, ders vermez-“

“Bak sen, benim küçük Merlin’imde taktik zekası da varmış..”

Merlin gülerek ona dönerken kaşlarını kaldırır

“Senin küçük Merlin’in?”

Arthur ona bakıyor, cevap vermezken Merlin gülümsemesi yüzünde kalmış, sorar

“Arthur?”

Arthur cevap vermezken Merlin bakışı kopartmaya korkuyor, yatağa eğik, ona bakıyorken Arthur bir süre sonra konuşur

“Gözleri maviydi..”

“Kimin?”

“Smith’in.. Gözleri maviydi..”

Merlin ona bakıyor, sessizken fısıldar

“Marie’nin de öyle..”

“Ialto’nun da öyle..”

Merlin sessiz, önüne döner, bir an yorganı izlerken Arthur onun profilini izliyor, önündeki adamın yanağına konuşur

“Merlin-“ Merlin dönerek onun dudaklarını örterken Arthur inler, Merlin onu yastığa bastırırken konuşmasını engeller...

Oda..

Yatağa eğilmiş bir hizmetkar prensinin önünde eğilmiyor, ona kendini eşitliyorken öpüş yumuşak, ortada duruyor, ikisi de kopmuyorlarken bir süre sonra Arthur’un eli yükselerek onun saçlarına konarken Merlin bir ses çıkartarak başını çeker, ikisi gözlerini açarlarken prens ona bakıyor, fısıldar

“Kızmadım..”

Merlin başını sallar, yutkunarak paniğini bastırmaya çalışırken eller onun saçlarını düzeltir, Arthur baş parmakları onun şakaklarında, onun başını tutuyor, tekrarlar

“Kızmadım, sakinleş.. Bir şey yapmayacağım..”

Merlin başını sallar, sinirle hafifçe gülümserken Arthur devam eder

“Ama ben seni öpeceğim..”

Merlin’in mavi bakışları hızla ona çıkar, genç adam onu izliyor, konuşur

“İstemiyorsan it, bir daha konuşmayacağım, yaşanmamış olacak.. Yemin veriyorum..”

Merlin o anda ağlamak isterken uzanarak onun dudaklarını tekrar örter, bir saniye sonra Arthur’un gülümsemesini dudaklarında duyarken o da gülümser, onun göğsünde elini indirirken kumaşı sıkır, ona asılarak onu öperken Arthur da gülümseyerek ona tutunur..

Merlin çekilirken konuşur

“Dinlenmelisin-“ ve cevap beklemeden döner, tepsiyi iskemleden alıp fırlar, odadan çıkıp giderken Arthur gülümseyerek geri uzanır, derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalışırken birkaç saniye sonra kapı tekrar açılır, Merlin içeri dalarken Arthur ona bakar; Merlin tepsiyi yine masaya bırakır, kapıyı kilitler, dönüp yatağa yürürken konuşur

“Delice bir fikir Arthur, ama sebebi ben miydim-“

“Elbette hayır-“ Merlin yatağa çıkıyor, ‘*bendim*’ derken tekrar eğilerek onun dudaklarını yakalar, prensi gülerken Merlin de gülümseyerek onu bacaklarından çeker, sarışını yatırırken Arthur başını kurtarıyor, gülerken konuşur

“Yaralıyım-“ hizmetkarı onun boynunu hafifçe ısıtıyorken gülümser

“Hiçbir şeyin yok-“ Arthur da gülümser, onu belinden tutarken ikisi gülümseyerek öpüşür, fısıldaşır, didişir, tekrar öpüşür, sevişmeden yatakta kalabilenlerden olurlarken saraydakiler

prensın hızlı hayatı bıraktığını düşünür, hizmetkar da faydalı dedikodular vermezken
prensın bir sonraki sevgilisinin adını kimseler bilmez..

THE END

Aw aw aw :X:X:X:X

23.12.08

26.12.08

Yayın: 28.05.2010

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.